

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

Οι εκπαιδευτικοί δεν μένουμε θεατές στα επικίνδυνα και αντιδραστικά κυβερνητικά σχέδια, γινόμαστε ξανά πρωταγωνιστές στον αγώνα για δουλειά και ζωή με δικαιώματα και αξιοπρέπεια!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Κάθε μέρα που περνάει, έρχεται δυστυχώς να επιβεβαιώσει με τραγικό τρόπο, ότι απέναντι στις ζωές μας και την ανάγκη να ζούμε και να δουλεύουμε με ασφάλεια και αξιοπρέπεια, υπάρχει μια πολιτική, μια Κυβέρνηση και ένα Κράτος που είναι εχθρικό και επικίνδυνο για τις ανάγκες των πολλών.

Τα δικαιώματα, ακόμα και οι ζωές μας «παίζονται στα ζάρια» όχι από την κακή μας τύχη, αλλά από μια πολιτική που για να κερδίζουν οι λίγοι, θυσιάζει τα πάντα, διαμορφώνει και θεσμοθετεί-συνταγματικοποιεί τη σύγχρονη βαρβαρότητα, τη φτώχεια, θωρακίζει και προετοιμάζεται για να σύρει τους λαούς στα πολεμικά σφαγεία.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Κυβέρνηση της ΝΔ, μαζί με τη βολική συστημική αντιπολίτευση εντείνει την επίθεση σε όλους τους εργαζόμενους και τους εκπαιδευτικούς. Στο όνομα της δημοσιονομικής πειθαρχίας και των «ορίων» αυτής της οικονομίας, μπορεί να μαζεύει πάνω από 12 δις πλεόνασμα από τις τσέπες μας, αλλά δεν μπορεί να δώσει τον κλεμμένο 13^ο και 14^ο μισθό, μπορεί να δίνει πάνω από 7 δις για πολεμικές Νατοϊκές δαπάνες, αλλά δεν μπορεί να δίνει αυξήσεις στον μισθό. **Μάλιστα εδώ και λίγες ημέρες «άνοιξε» τη συζήτηση για τη συνταγματική αναθεώρηση, τη «μονιμότητα» των δημοσίων υπαλλήλων και την ενίσχυση της καταστολής κάθε φωνής που αντιδρά, την περαιτέρω εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης και τα υψηλότερα «τείχη» που θα υψώσει στα πιο φτωχά παιδιά το «εθνικό απολυτήριο» κ.α.**

Την ίδια στιγμή φτάσαμε στον Φλεβάρη και στα σχολεία η κατάσταση είναι κυριολεκτικά οριακή για εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς. Χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών, ολόημερα που ανοιγοκλείνουν, ειδική αγωγή σε αποσύνθεση, υποβάθμιση, ελλείψεις ακόμα και σε αναλώσιμα, αφού δεν υπάρχει ούτε ευρώ και βέβαια ένα ασφυκτικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί στη μαθησιακή διαδικασία αλλά και η προσπάθεια εκφοβισμού μέσω του νέου πειθαρχικού και της «αξιολόγησης» και των διώξεων χιλιάδων συναδέλφων που ξεκίνησαν να «εκδικάζονται» στα πειθαρχικά συμβούλια.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το ΔΣ της ΔΟΕ συνεδρίασε και καθόρισε τον σχεδιασμό της Ομοσπονδίας. Σαν ΑΣΕ θέσαμε τις προϋποθέσεις και τις αναγκαίες πρωτοβουλίες που πρέπει να παρθούν το επόμενο διάστημα προκειμένου ο κλάδος ενωμένος και δυνατός να βγει στο προσκήνιο, αγωνιστικά μαχητικά και συλλογικά. Για να δυναμώσει τις δίκαιες διεκδικήσεις του, για να κλιμακώσει την αντιπαράθεση με την κυβερνητική πολιτική, τις αιτίες και τους «περιορισμούς» όσων διαλύουν τις ζωές αλλά και τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, με σειρά πρωτοβουλιών για κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα και προετοιμασία απεργιακής απάντησης το επόμενο διάστημα.

Με ευθύνη και απόλυτη σύμπλευση των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟΥ ο σχεδιασμός της ΔΟΕ για τους επόμενους δύο μήνες περιλαμβάνει πλην των αναγκαίων περιφερειακών συσκέψεων και μιας εκδήλωσης για το δημογραφικό, την «κλιμάκωση» και κορύφωση-«καρικατούρα» του αγώνα με μια σύσκεψη αιρετών στα μέσα Μαρτίου τη στιγμή που δεν γίνεται καμία αναφορά στην προετοιμασία απεργιακού βήματος!

Στη συζήτηση κυριάρχησε μια προκλητική ανακύκλωση και αναπαραγωγή δυσκολιών και κωλυσιοεργίας, που εξηγείται από τις πολιτικές επιλογές και δεσμεύσεις των τριών αυτών παρατάξεων από τη μία, και ένας «ανέξοδος πλειστηριασμός» για απεργίες κάθε 15 ημέρες από την άλλη (Παρεμβάσεις), χωρίς καμία αίσθηση συμβολής και καμία πραγματική αγωνία, αν το προτεινόμενο σχέδιο «ακουμπά» και μπορεί να γειωθεί με τους χιλιάδες συναδέλφους. Τη στάση της ηγεσίας των Παρεμβάσεων, αξιοποιούν οι παρατάξεις των ΔΑΚΕ - ΔΗΣΥ – ΔΙΚΤΥΟ, κυρίως το τελευταίο διάστημα, κάνοντας συνεχώς λόγο για την “αναποτελεσματικότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων”. Με αυτό τον τρόπο επιχειρείται ο κλάδος να βρεθεί απλά παρατηρητής μιας αντιλαϊκής και αντιεκπαιδευτικής λαίλαπας.

Οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι εργαζόμενοι έχουμε αποδείξει ότι πέρα από την οργή και την αγανάκτηση για όσα ζούμε και βλέπουμε να προδιαγράφονται, έχουμε και τεράστιο αγωνιστικό απόθεμα όταν παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μας. Έτσι κάναμε για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη, στις απεργίες για να μην περάσουν τα αντιδραστικά σχέδια της κυβέρνησης και της εργοδοσίας για την κατάργηση του 8ωρου, στα συλλαλητήρια για να εκφραστεί η αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό, στις συγκλονιστικές αγροτικές κινητοποιήσεις, στον μεγάλο αγώνα που δίνουμε εδώ και 5 χρόνια για να μην περάσει το σχέδιο κατηγοριοποίησης και εμπορευματοποίησης των σχολείων μας, παρά τις απειλές και τις «τρικλοποδιές» από «εχθρούς και φίλους».

Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τα σωματεία σε όλη την Ελλάδα να δοκιμάσουμε ακόμα μια φορά τη δύναμη του συλλογικού και οργανωμένου αγώνα, να προσπεράσουμε δυσκολίες και εμπόδια και να γίνουμε οι πρωταγωνιστές για τη δουλειά και τη ζωή μας μέσα κι έξω από το σχολείο. **Αυτή ακριβώς η ανάγκη, για συγκεκριμένο σχέδιο αγωνιστικής απάντησης του κλάδου σε όσα βιώνουμε, αποτυπώθηκε και στη μαζική περιφερειακή σύσκεψη της ΔΟΕ με τους ΣΕΠΕ της Αττικής στις 2/2.**

Τις επόμενες ημέρες, δυναμώνουμε τη συζήτηση μέσα στα σχολεία και τα σωματεία μας και οργανώνουμε :

Α) έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις των ΣΕΠΕ για να αποφασίσουμε και να επιβάλλουμε τη διεξαγωγή Ολομέλειας Προέδρων της ΔΟΕ στις 7/3/2026 , όπως ορίζει και το καταστατικό (άρθρο 44) της ΔΟΕ.

Β) την καθολική συμμετοχή στις εκδηλώσεις, συγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις σωματείων και Εργατικών Κέντρων σε όλη την Ελλάδα για τα 3 χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών με το σύνθημα «Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας» να είναι πιο επίκαιρο από ποτέ!

Γ) την απόφαση για μια καλά προετοιμασμένη και μαζική κλαδική απεργία για τα ζητήματα των αυξήσεων των μισθών, του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, της παιδαγωγικής και εργασιακής εξουθένωσης, των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό και υποδομές, τις διώξεις και το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο που μας θέλει υποταγμένους και φοβισμένους.

Δ) την ουσιαστική και συλλογική στήριξη των χιλιάδων διωκόμενων συναδέλφων μας από τη ΔΟΕ και τους ΣΕΠΕ για τη συμμετοχή τους στις απεργιακές αποφάσεις του κλάδου. Με όλους τους τρόπους και τις μορφές για να μην περάσει η τρομοκρατία και το χτύπημα στο απεργιακό δικαίωμα.

Όλοι μαζί έχουμε αποδείξει ότι μπορούμε να καταφέρουμε πολλά, χωρίς αναμονή και αυταπάτες, με τη δύναμη και την πεποίθηση ότι μπορούμε να ζούμε και να δουλεύουμε με αξιοπρέπεια σε ένα σχολείο για όλους τους μαθητές, χωρίς φτώχεια και πολέμους.

5/2/2025